

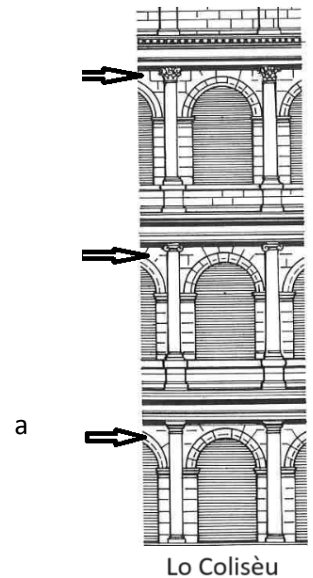
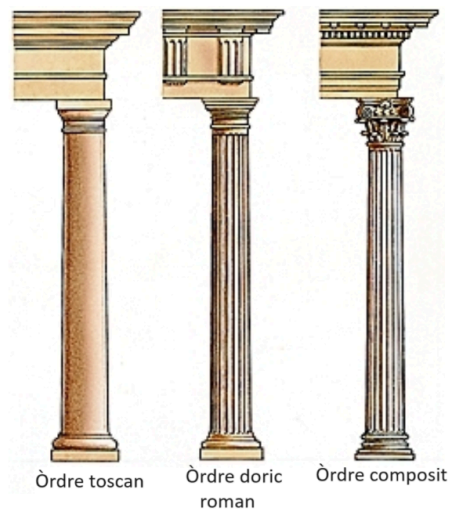
IDA : L'arquitectura romana antiga

I. Presentacion

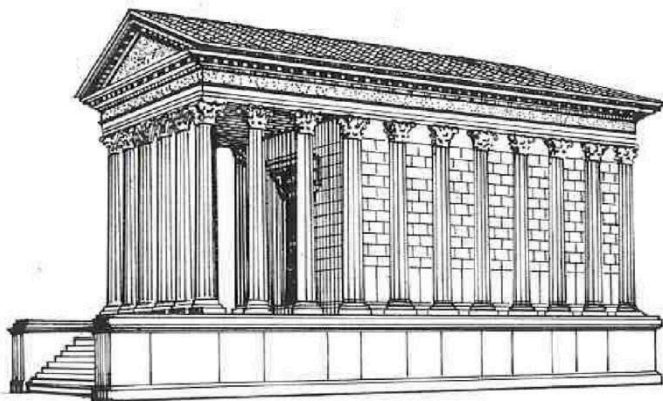
Se desenvolupa del sègle V ab. J.-C. cap al sègle V ap. J.-C.

Es una arquitectura qu'es d'en primèr una arquitectura utila.

Aquela arquitectura repren l'utilizacion dels òrdres arquitecturals grècs. Aqueles òrdres son de còps superpausats (èx. Colisèu, Roma). Una basa es ajustada l'òrdre doric. Invencion de l'òrdre toscan e de l'òrdre compost, qu'a una basa ionica, una bota de columna dorica e un capitèl generalament d'òrdre corintian.

II. D'exemples de bastiments

Ostal carrat, Nimes

Los temples romans son pas entornejats de marchas, coma dins los temples grècs. Son subrelevats sus un podium. L'accès se fa pel portic en façada. Suls costats, trapam de columnas engatjadas dins las paretas, coma per exemple a l'ostal carrat de Nimes.

Los Romans inventan de metòds de construccion novèlas (vòuta, archa et dòme) e utilizan de mortier/beton (mescladissa de sable, aiga e ligant), de bricas et de parements de marme en mai dels blòcs de pèira. Aquò permetèt de bastir d'edificis novèls, mai grands.

Trapam atal de tèrmes e amfiteatres nombros, d'arcs de triomf bastits pels emperaires o de generals victorioses, tal coma de basilicas (bastiments rectangulars que servisson de tribunals, de borsa de comèrci, ...).

D'obratges novèls aparèisson, coma d'aquaductes, de tunels, de ponts. La reta rotiera es desenvolupada (ex. via domiciàna) tant coma lo sistèmi de toat (*égoût*).

Los bastiments de la vila de Roma servisson d'exemple, los trapam sus tot lo territòri de l'Empèri roman (romanizacìon).
Via Domiciana

Lo Panteon de Roma

Lo Panteon es un temple que foguèt d'en primièr bastit per Marcus Agrippa entre 25-27 ab. J.-C., a la debuta del regne d'August. Es un temple dedicat a totes los dieus et mai que mai a los de Roma : Mars e Venus. Foguèt bastit sul luòc ont Romulus, lo fondator de Roma, seriá estat transportat al cèl.

Foguèt brutlat mantun còps. Lo Panteon actual foguèt bastit per l'emperaire Hadrien, entre 123 et 125 ap. J.-C.

Lo Panteon a una arquitectura inovanta. Coma dins los temples grècs, trapam d'en primièra un pòrge (*porche*) de dintrada en pèira (*pronaos*), amb una colomnada e un fronton triangular. A la seguida se trapa una rotonda, una pèça circulara, facha amb de bricas e placada de marme. Es subremontada d'una copòla de 43,30 mètres de diamètre, formada per cinc annèls de talha descreissanta. Dins cadun d'aquestes annèls se trapa 28 caissons. Al centre, un oculus, una dobertura redonda, permet a la luz de dintrar.

